

Наступним кроком є поступове розширення соціальної відповідальності на основі добровільних ініціатив для вирішення соціальних та економічних проблем, поліпшення екологічного середовища, покращення якості продукції, сприяння інноваціям тощо.

Остання і найбільш важлива стадія розвитку КСВ передбачає активні дії компанії, спрямовані на сприяння КСВ всередині бізнес-спільноти: бізнес-партнерів, постачальників, професійних асоціацій, колег по бізнесу. Як результат, компанія працює не тільки над власною КСВ, а й стає постачальником ідей КСВ для бізнесу.

З огляду на зазначене, розширення соціальної відповідальності міжнародних компаній в економіці України має бути спрямоване на комунікативні зв'язки підприємства. За умов діджиталізації всіх сфер діяльності компаній, впровадження інформаційно-комунікативних технологій є перспективним напрямом подальшого розвитку КСВ в Україні.

Створення надійної та ефективної системи КСВ дозволяє компаніям не тільки внести позитивний внесок у соціальне благополуччя та екологічну стійкість, але й сприяє підвищенню продуктивності та стійкості бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Стратегія Сталого Розвитку "Україна - 2020"/ Указ Президента України, 12 січня 2015 року, № 5/2015. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5/2015#n10>

2. Розвиток КСВ в Україні: 2010–2018. Укладачі: Зінченко А., Саприкіна М. – К.: Видавництво «Юстон», 2017. – 52 с.

3. Соціальне підприємництво кредитування спільно з WNISEF. ОЩАДБАНК. (2018). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.oschadbank.ua/ua/business/loans/socializing/>

Шандрівська О. Є., к.е.н., доцент
Шандрівський В. А., магістрант
Національний університет «Львівська
політехніка», м. Львів, Україна

**ВИКЛИКИ НЕОІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА:
ТРАКТУВАННЯ ОСНОВНИХ ЗАВДАНЬ**

Тенденції глобалізації та інформатизації, які охопили світову економіку, набуваючи масштабного характеру, спричинили значні соціальні та економічні перетворення та започаткували фазу неоіндустріалізації сучасних макроекономічних систем. За неоднозначного трактування економічних переваг та недоліків неоіндустріального розвитку національного господарства (надалі - НГ) з характерними для нього рисами - глибокою структурною перебудовою та системною деградацією промислового виробництва, зростанням кваліфікаційного та структурного безробіття, і як наслідок низької конкурентоспроможності національної економіки з одного боку, та позитивних соціальних ефектів, у першу чергу соціалізації бізнесу та зростання зайнятості у сферах з високою часткою низько кваліфікованої праці, а також зростання наукоємних галузей та

розширення сегменту вузькоспеціалізованих інтелектуальних працівників у них - з другого, перед НГ стоїть завдання сформулювати відповідь на: а) виклики світової економіки, які на рівні НГ трансформувались у необхідність збільшення частки високотехнологічних виробництв в структурі ВВП та активізації малого інноваційного бізнесу згідно цільових орієнтирів розвитку промисловості. Якщо перша складова вимагає активного державного супроводу у пропозиції нових товарів, послуг і бізнес-моделей, а також формування прогресивної технологічної та галузевої структури промислового сектору, ядром якого мають виступити наукоємні розвинуті технології під впливом розвитку індустрії 4.0, то ініціювання неоіндустріалізації для другої - можлива у зв'язку із розвитком Інтернет-технологій та поширенням електронної торгівлі; б) необхідність кадрового, фінансового забезпечення; розбудови ланцюга «науковий девелопмент – виробництво – споживач»; системний імпорт високих технологій (придбання технологічних активів, трансфер технологій тощо) [1]; в) суперечності економічної й соціальної сфер (з метою пом'якшення впливу економічних відносин на соціальну структуру суспільства і навпаки). Разом з тим, діджиталізація бізнесу, особливо індустрій з високою залученістю споживачів і довгим циклом продажів, засвідчує активне впровадження концепції маркетингу 4.0, яка глибоко проникає у всі сфери соціуму.

Очікується, що позитивні ефекти неоіндустріальної модернізації мають віднайти своє відображення у побудові структурно-технологічної модернізації галузей НГ, зростання задоволення внутрішніх споживчих та соціальних потреб, потреб інвестиційних, підвищення суспільного добробуту в країні.

Список використаних джерел:

1. Решетило В. П. Неоіндустріалізація та її вплив на розвиток вітчизняної та міжнародної економіки [Текст] / В. П. Решетило, І. А. Островський // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. Випуск 18, частина 3. – 2018. - С 21-25.

Шостак Л.В., к.е.н., доцент

Шепелюк Н.П., студентка

Східноєвропейський національний

університет ім. Лесі Українки

м.Луцьк, Україна

ОСОБЛИВОСТІ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

Адекватна і ефективна система корпоративного управління дуже часто розглядається як найважливіша складова комплексної підтримки, спрямованої на надання радам директорів і керівництву компаній сприяння в пошуках відповідей на питання, що їх цікавлять і забезпечення довгострокової стійкої вартості для акціонерів і зацікавлених сторін.

За умови, що впроваджена вірно, система корпоративного управління сприяє зміцненню довіри до ринків капіталів. Незадовільне корпоративне управління часто називають основною причиною корпоративних провалів і